

[Jane Oksen]

pler på fyringer på grund af samarbejdsvanskeligheder, og det kan en kommune frit bruge som påskud, hvis den vil af med en medarbejder. Her burde vedkommende vel også kunne genansættes, hvis tilsynsrådet fandt afskedigelsen uberettiget. Men jeg ved ikke, om der er tænkt på det i forbindelse med dette forslag.

Vi kunne godt tænke os nogle konkrete eksempler på, hvornår lovforslaget finder anvendelse. Der er nævnt tre betingelser i § 61 for, at man kan rejse en sag. Jeg synes, nogle af dem er lidt svære at forstå, så vi ville gerne have nogle helt konkrete eksempler på, hvornår loven egentlig finder anvendelse.

Men Fremskridtspartiet tilslutter sig forslaget.

Marianne Jelved (RV):

Jeg bliver nødt til at indlede med at tage stærk afstand fra Socialdemokratiets ordførers måde at argumentere på, nemlig ved at komme med nedsættende betegnelser om en minister.

Man kan være uenig om sagernes indhold, og så må man argumentere om det, men alt andet hører efter min mening ikke til i Folketinget og karakteriserer mere ordføreren end sagen som sådan.

Om selve lovforslaget vil jeg sige, at det overordnede princip er den sikring af borgernes retssikkerhed, som regeringen ønsker at få præciseret. Som det er nu, kan en ulovlig beslutning få retsvirkning, hvis den er ført ud i livet. Det er angribeligt, det må lovgiverne forholde sig til, og det er derfor, dette lovforslag er fremsat med Det Radikale Venstres helhjertede bifald.

Hvis en kommunalbestyrelse mener, at tilsynsmyndigheden har uret, kan den gå til ministeren eller til domstolene. Afgørelsen af, hvad der ligger i betegnelsen »en vis grovhed«, som er blevet gjort til et specielt spørgsmål af Socialdemokratiets ordfører, må selvfølgelig bero på et skøn, og de mennesker, der i dette land er ansat eller valgt til at varetage funktioner, hvor der skal skønnes – og det er utrolig mange for ikke at sige os alle sammen – må selvfølgelig stå til ansvar for det skøn, man foretager. Det har ikke spor at gøre med, at vi herinde skal præcisere eller definere alverdens situationer, der kan tænkes at forekomme i hverdagen. Man kan i dag gribe ind, inden en ulovlig beslutning bliver ført ud i livet. Hvis dette lovforslag ved-

tages, kan tilsynsmyndigheden også gøre det, efter at en ulovlig beslutning er ført ud i livet. Det skal vel ikke være et kapløb om tiden, der afgør borgernes retssikkerhed.

Jeg vil godt fremhæve, at konsekvensen af et indgreb i kommunalbestyrelsens beslutninger vil være nøjagtig den samme, om tilsynsmyndigheden når at gribe ind, inden beslutningerne er ført ud i livet eller efter, men konsekvensen for borgerne er ikke den samme, og det vejer tungest. Det har ikke spor at gøre med, hvis jeg nu skal blive i det pæne sprog, at man angriber kommunalbestyrelser, de folkevalgte eller noget som helst i den retning. Det drejer sig også om at give kommunalbestyrelserne en mulighed for at få justeret, hvad der er lovligt. Det er svært at være folkevalgt. Det er svært altid at have overblik over det hele og kende alle juridiske aspekter af en hvilken som helst beslutning. Det er derfor, man har en tilsynsmyndighed og et Folketing til at vejlede sig. Vi anbefaler lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S):

Den meget belærende tone, som fru Marianne Jelved gerne påtager sig fra talerstolen, vil jeg gerne prøve at benytte mig af, for det er da muligt, at jeg ikke har læst dette forslag på den rette måde. Jeg har forstået, det handler om retsregler og om lovlighed. Nu taler fru Marianne Jelved om, og at der må anlægges et skøn. Er det sådan, at tilsynsmyndigheden skal kunne tilsidesætte et kommunalt udøvet skøn?

Jeg ved, at fru Marianne Jelved som ikkepolitiker er læreruddannet og har befundet sig i et forum, hvor det er nødvendigt at sikre, at der er en god pædagogisk stemning. Tror fru Marianne Jelved, med den erfaring fru Marianne Jelved har, at det tjener noget fornuftigt formål at tilsidesætte en kommunalbestyrelses beslutning om f.eks. at afskedige en person og tvinge den pågældende tilbage i det forum, hvor pågældende tidligere har fungeret? Tror fru Marianne Jelved virkelig, at der kommer noget fornuftigt ud af det? Løser man et pædagogisk problem ved et handlingsmønster efter de regler? Jeg spørger fru Marianne Jelved på baggrund af de erfaringer, fru Marianne Jelved har fra andet arbejde.